

Константин Иванова

Нарспие – сывләма,
Сетнере – суләма
Хайш чаваш, хайш чаваш ан пөлейтөр!
Хайш йс-хал, хайш чөре
(Эй, элексё, чөтре!)
Вөсене юп курса ан илентөр?

Малтанхи вәштәр сил,
Шанәса чөртнө сил.
Сөн чаваш килес паләрәм – шуşam.
Эсө ман киленү,
Эсө ман төлөнү...
Сутә-сутә йсна – тайма пуşam!
Пөр вун сичө султах
«Нарспи» евөр ахах
Парнеленө сынна кам илтейнө?
Самани йнсәртран
Ашә пулнә пулсан
Мөн кәна-ши хәвармәттән, гени?!
Мускавра, Киевра, Хусанта, Ёпхуре...
Йнәран халь сатуррән эс, чөррөн.
Парижра, Мадридра,
Каирта, Лондонра... Вәхәт ситө –
таста та ак көрлөн!

Нарспие – сывләма,
Сетнере – суләма
Пөр курсассән манаймө сын урәх...
Сан сәваплә ятна,
Иксёлми хәватна
Сөртөнеймө нихсан нимле тутәх!

*Канаиш, А. Константин Иванова / А. Канаиш // Чаваш литературин
антологийё. – Шупашкар, 2013. – [Т. 2] : Поэзи. – С. 318.*